

sig, at Maskinerne var lovlig store til det lille Blad, man agtede at starte paa Suderø, og fra Thorshavn kom der Henvendelse til Konsortiet paa Suderø, om man ikke kunde købe Bladet igen. Det er saasket i September Maaned, og paa Suderø har man faaet nogle nye Maskiner. Jeg har altsaa aldrig været Ejer af Bladet, og naar det ærede Medlem staar her og siger, at han er ikke i Tvivl om, at jeg har haft en endog meget stor Indflydelse paa Bladets Artikler, er det kun en ren Sigtelse. Jeg har ikke været Redaktør af Bladet; jeg har ikke været Ejer af Bladet, og hvorledes skulde det være muligt, at jeg i Juni Maaned, da jeg opholdt mig her i København, kunde have en meget væsentlig Indflydelse paa Bladets Artikler. Det er en fysisk Umulighed. Redaktøren har staaet fuldstændig frit og har ikke staaet under nogen Indflydelse fra min Side.

Naar det ærede Medlem (H. P. Hansen) siger, at han ikke blev sendt til Færøerne af nogen og ikke blev understøttet af nogen, er dette jo ikke rigtigt. Det ærede Medlem rejste op støttet af Staten, idet han sejlede gratis med „Beskytteren“; ligeledes er det fortalt mig, at „Beskytteren“ gratis har befordret det ærede Medlem rundt forskellige Steder paa Færøerne. Naar det ærede Medlem om Chefen paa „Beskytteren“ siger, at det antagelig vilde være vanskeligt at finde en heldigere Mand til denne Post, er det meget muligt; jeg kender ikke Chefen for „Beskytteren“ nærmere. Men der har i hvert Fald i „Social-Demokraten“ staaet et Brev fra Mandskabet paa „Beskytteren“, hvori det beklagede sig over Chefens og Officerernes Behandling. Dette synes jeg, det laa ganske naturligt for en Socialdemokrat at fremføre. Det blev i det nævnte Brev anført, at Folkene stadig maatte ro frem og tilbage mellem Skibet og Land og sætte Officererne i Land, naar de skulde i Sel-skab; og da der var udbrudt en Epidemii om Bord — jeg tror, det var Difteritis —, blev det forbudt nogen af Mandskabet at gaa i Land; men Officererne gik i Land, skønt det var en Officer, der havde Difteritis. Jeg synes, at ogsaa disse Forhold kunde det være meget passende at fremdrage ved samme Lejlighed, som man omtaler Chefen.

Angaaende de nuværende Embedsmænd paa Færøerne udtaler det ærede Medlem (H. P. Hansen), at det vist vil blive vanskeligt at sende Mænd derop, der i højere Grad end de, der nu er der, har Evne til at sætte sig ind i Befolkningens

hele Karakter og Tænkemaade. Jeg nødes til at anholde denne Udtalelse. For det første har Landfogeden kun været der et halvt Aar, saa jeg synes, man ikke uden videre kan udtale om denne Mand, at han har haft en stor Evne til at sætte sig ind i Befolkningens hele Karakter og Tænkemaade; det maa man vente med, til han har været der lidt længere. Hvad dernæst Amtmanden angaar, skal jeg indrømme, at han er i Besiddelse af en stor Arbejds-kraft, og det er selvfølgelig en stor Fordel; men det er undertiden et Spørgsmaal, om Kvaliteten af det, han udfører, svarer til Kvantiteten. Som Overretsdommer, i Politiretten, har han afsagt et Par Domme, som har været appellerede til Højesteret; det er de eneste, der er blevet appelleret, og de er begge to omstødte. Dernæst er Amtmanden efter min Mening temmelig egenraadig og temmelig udfordrende i forskellige Retninger i sin politiske Virksomhed. Saaledes forefaldt der i Ekstrasamlingen i Lagtinget 1915 et Optrin, hvor Amtmanden vilde afskære et af Medlemmerne fra at faa Ordet uden at vide, hvad vedkommende Medlem vilde sige; det var blot antydnet, at hans Udtalelser vilde indeholde et Angreb paa Amtmanden. Baade Sysselmand Samuelsen og Sysselmand Effer søe maatte paa det bestemteste protestere mod denne Amtmandens Optræden. Og jeg hørte i hvert Tilfælde flere Gange i Sommer, at Medlemmerne maatte spørge Amtmanden, om det var en Afhøring af Arrestanter, der foregik; saaledes henvendte Amtmanden sig til de forskellige Medlemmer.

Der er et Forhold Amtmanden vedrørende, som jeg vil omtale noget nærmere, nemlig Forholdet med Hensyn til de saakaldte „Enkepenge“. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, skete der ved Juletid for nogle Aar siden en stor Ulykke paa Færøerne, hvorved der blev 13 Enker og 45 faderløse Børn under 15 Aar. I Anledning af denne Ulykke blev der indsamlet ca. 20,000 Kr. paa Færøerne og 40,000 Kr. her i Danmark; Beløbet fra Danmark blev sendt til Amtmanden til Uddeling, men han har deraf kun uddelt de 20,000 Kr. og henlagt Resten til en Fond. Jeg forstaaer nu ikke, med hvilken Ret man kan tage de Penge, som udtrykkeligt er indsamlede til nogle ganske bestemte Enker og Børn, bort fra disse Enker. Det skulde dog ikke synes at være et særligt imponerende Beløb: 60,000 Kr. til 13 Enker og 45 Børn under 15 Aar. Regner man, at Enkerne